

Jak się Papież miał zwyczaj biczować?

Autor tekstu: **Christopher Beam**

Tłumaczenie: **Jacek Kursa**

Umartwienie i Kościół katolicki

Od tłumacza:

Przetłumaczony przeze mnie artykuł, jest reakcją autora amerykańskiej gazety internetowej SLATE Christophera Beama, na informację zamieszczoną przez agencję Reuters 26.01.2010. Informacja dotyczyła wydawanej właśnie książki pod tytułem Dlaczego jest Święty? autorstwa Ks. Sławomira Odera we współpracy z włoskim dziennikarzem Saveiro Gaeto. Głównym, sensacyjnym elementem owej relacji było rzekome samobiczowanie się przez Papieża.

Chciałbym zwrócić uwagę na sposób w jaki autor spostrzega Kościół katolicki. Największa jednolita grupa religijna w Stanach Zjednoczonych (23.9% wyznawców w 2007 roku według Pew Research Center) jest równie egzotyczna i barbarzyńska jak Islam, Hinduizm, czy afrykańskie rytuały plemienne.

Autor nowej książki o Janie Pawle II utrzymuje, że Papież samobiczował się (http://news.yahoo.com/s/nm/20100126/wl_nm/us_vati_can_johnpaul), by czuć się bliżej Boga. Czy katolicyzm naucza, iż biczowanie się jest odpowiednie do tego celu?

Nie. Kościół katolicki oficjalnie nie aprobuje samobiczowania się, jednak niektórzy papieże wypowiadali się o tym przychylnie. Pewne fragmenty Nowego Testamentu interpretowano jako przyzwalające na te praktyki. „Czy poruszeni Bożą łaską, nie powinniśmy wymuszać na sobie dobrowolnych cierpień i ubóstwa?” pisał (<http://www.ewtn.com/library/ENCYC/I23PAENI.HTM>) Jan XXIII w Encyklice „Paenitentiam Agere” o potrzebie wewnętrznej i zewnętrznej pokuty” z 1962 roku.

Niektóre z wcześniejszych odniesień do umartwienia się, jak praktyka ta jest czasem nazywana, znajdują się w Listach Św. Pawła Apostoła do Rzymian: *”Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha uśmiercać będziecie popędy ciała — będziecie żyli. ...* zaś w liście do Kolosan pisze: [\[1\]](#) *” Zadajcie więc śmierć temu, co jest przyziemne w [waszych] członkach”*. Żarliwi katolicy praktykowali łagodną formę samobiczowania od wieków, często zwykłym paskiem, ale czasem używając specjalnego bicza zwanego „dyscypliną”. Niektórzy nadal to czynią. Praktyki te stały się rzadsze od czasu reform Soboru Watykańskiego II w latach 60-tych i dziś rzadko mówi się o nich publicznie. („Kod Da Vinci”, portretuje członków katolickiej sekty Opus Dei jako samobiczujących się.)

Fizyczne karanie samego siebie, jest być może tak stare jak sama religia, ale Chrześcijańska praktyka, znana jako umartwienie ciała (http://en.wikipedia.org/wiki/Mortification_of_the_flesh), ma swoje źródła w Europie w IV wieku. Przez lata żarliwi Chrześcijanie dowodzili swojej wiary poprzez męczeństwo. Gdy Rzymski Cesarz Konstantyn ogłosił (http://en.wikipedia.org/wiki/Edict_of_Milan) koniec prześladowania Chrześcijan — faktycznie kończąc męczeństwo za wiarę - Chrześcijanie zaczęli poszukiwać nowych sposobów na ugruntowanie swojego duchowego kredo. Asceza stała się popularna wśród mnichów, którzy wyruszali na pustynię i pościli przez wiele dni. Do innych popularnych form wyrzeczenia należało sypianie na gołych deskach, chodzenie po zimnej ziemi lub noszenie niewygodnych włosienic. Praktyka ta miała swoje korzenie w filozofii Platona, który zakładał, że można osiągnąć wiedzę tylko poprzez śmierć.

Wielu świętych praktykowało umartwienie. W XVI wieku Thomas More nosił włosienicę. Święta Małgorzata Maria Alacoque zraniła się w dzieciństwie by wyrycić sobie na piersi imię „Jezus”. Święty Ojciec Pio, który żył w drugiej połowie XX wieku, umartwiał się i ponoć miał stygmaty. Niektórzy chrześcijanie urządzali wielkie widowiska samookaleczenia. Biczownicy (<http://en.wikipedia.org/wiki/Flagellant>), byli słynną grupą, która w XIII wieku rozpoczęła marsze po Europie, organizując procesje połączone z samobiczowaniem się. Papież zdelegalizował ten ruch w 1261 roku, a późniejsi papieże rozprawiali się z nimi jako heretykami. Na początku XV wieku Hiszpańska Inkwizycja spaliła wielu Biczowników na stosie.

Teologowie proponują wiele różnych sposobów uzasadnienia samookaleczenia. Najbardziej Racjonalista.pl

powszechny opisuje je jako akt pokuty, lub karę otrzymaną teraz, by zapobiec jej później. Inni widzą je jako obrzęd oczyszczenia. Niektórzy uczeni proponują wyjaśnienie neurologiczne, zakładając, że zewnętrzny ból redukuje świadomość i poczucie indywidualności, co w następstwie może wytworzyć uczucie połączenia z Bogiem.

Chrześcijaństwo nie jest jedyną religią praktykującą samobiczowanie się. Wielu Szytów czci święto Aszura, upamiętniające śmierć Husajna, wnuka Mahometa, bicząc plecy pękiem noży. W trakcie Hinduistycznego święta Thaipusam odbywa się rytuał „kavadi”, którego uczestnicy przekuwają ciała szpikulcami i hakami. Tańce słońca Indian północnoamerykańskich obejmowały przekuwanie i zawieszanie ciała. Częścią plemiennych rytuałów przejścia w Afryce i Ameryce Południowej jest często obrzezanie bez znieczulenia.

[Tekst oryginału](http://www.slate.com/id/2242715/) (<http://www.slate.com/id/2242715/>)

Slate, 26 stycznia 2010r.

Przypisy:

[1] Cytaty z Biblii według *Biblii Tysiąclecia*

Christopher Beam

Amerykański dziennikarz i publicysta.

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 03-02-2010)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,7120) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,7120>)

Contents Copyright © 2000-2010 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2010 Michał Przech

Autorem portalu Racjonalista.pl jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielami portalu są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tego portalu i jakiegokolwiek jego części.

Wszystkie strony tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tego portalu oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tego portalu i nie korzystać z jego zasobów.

Informacje zawarte na tym portalu przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na portalu. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna**

lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl